

KOŁYSZĄCY SIĘ (2) *part praes act*

I pl n kołyszącymi się (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. kołysać się.

Chwiejący się; tu przen: wahający się, niepewny (2) :

Wyrażenie: »kołyszący się wiatrem« (2) : A Páweł do Efełkich 4. v 14. Nie bądźmy więcej dziećmi kołyszącymi się y chwiejącymi każdym wiatrem náuki CzechEp 117 [przekład tego samego tekstu] NiemObr 44.

Szereg: »kołyszący się i chwiejący« (2): CzechEp 117; NiemObr 44. Cf Wyrażenie.

*Cf **KOŁYSAĆ SIĘ***

MM